Inspraak ten behoeve van Ontwikkelingsperspectief Binnenduinrand, Haarlem, raadscie. 28 november 2019.

Geachte voorzitter, raadscommissie

Het plan voor de binnenduinrand wil een fietspad door de Waterleidingduinen. De ambtenaar die voor dit plan verantwoordelijk is, ging helaas straal voorbij aan de status van het natuurgebied. Kende hij of zij die, dan werd een dergelijke verkeersinfrastructuur helemaal niet voorgesteld. Hij of zij zou inzien dat er sprake is van een blamage.

Tegen het plan van een fietspad van ingang Oase naar de nieuwe natuurbrug, enige jaren geleden, werden liefst 14.406 handtekeningen aan de ingangen opgehaald. De rechter verwierp uiteindelijk het beoogde fietspad, want, ik citeer uit de Uitspraak van 2016: ''Er is bij de rechtbank gerede twijfel ontstaan over de vraag of de aanleg en het gebruik van het fietspad geen blijvende schadelijke gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied'' (Uitspraak 5 december 2016, punt 4.9)

Zou de uitspraak -'gerede twijfel'- anders klinken bij een proces tegen het nieuw voorgestelde fietspad van ingang Oase naar ingang Panneland, terwijl de jurisprudentie voor nota bene hetzelfde Natura 2000-gebied voorligt?

Belangrijk is tevens de zonering.
Hierover zei de natuurnota Struinen in de Toekomst (2001-2010) reeds het volgende, ik citeer:

''Een aantal terreindelen is door de kwetsbaarheid van de natuur […] afgesloten. Doordat er niet gefietst mag worden in de AWD bestaat er een natuurlijke zonering in het gebied. De meeste bezoekers blijven in de nabijheid van de ingangen, terwijl het in het midden van het duingebied rustiger is. Ruimte en rust kunnen alleen worden gewaarborgd dankzij het feit dat er niet gefietst mag worden. Fietsend worden de AWD verkleind tot een gebied dat in één uur doorkruist kan worden, terwijl de AWD wandelend een natuurgebied vormen dat groot genoeg is voor een tocht van een hele dag.'' -einde citaat.

De Waterleidingduinen vormen Nederlands grootste aaneengesloten natuur- én tevens wandelgebied, dus zónder drukke rijwielinfrastructuur.

Amsterdam onderkent de waarde van ons grootste wandeloord, en stelde al in een andere nota, uit 1990, na te hebben gerefereerd aan de drie fietswegen die de randen van het duingebied al doorsnijden, het volgende vast, -ik citeer:

''Verdere ontsluiting van de AWD met fietspaden zoals voorgesteld in diverse nota's van provincie en gewest, wordt niet voorgestaan. Sinds de tijd dat de AWD is opengesteld voor recreanten is er een systeem van toegangen en wandelpaden ontstaan waarbij een afdoende zonering van de recreatiedruk op het gebied is gewaarborgd.
Aanleg van fietspaden ten behoeve van de recreatie in oost-westrichting zal deze zonering volledig verstoren en het totale aantal bezoekers zal fors toenemen. […] De voor de wandelaar wezenlijke aspecten natuur, rust en ruimte zullen daardoor worden aangetast. Fietspaden parallel aan de binnenduinrand doorkruisen juist die gebieden die door de wandelende recreant het meest worden bezocht.'' (nota Natuurbeheer in de Amsterdamse Waterleidingduinen 1990-2000, blz. 100) -einde citaat.

De Provincie tenslotte. In het vigerende beheersplan voor Natura 2000 Kennemerland-Zuid bepaalde de Provincie, -ik citeer: ‘’Ook het in standhouden van de recreatiezonering is essentieel voor het realiseren van de Natura 2000-doelen.’’ (blz. 77) -einde citaat.

Kortom, het plan jaagt Amsterdam in het harnas, zeker ook de vele bezoekers die het gebied kennen als fantastisch wandeloord, alsmede de provincie die waakt over Natura 2000, en ten slotte de rechter die er aan te pas komt althans wanneer de overheden desondanks de misstap van een fietspad begaan.

Wil de cie. eens antwoord geven op de vraag: waarom staat er zo’n onzinnig voorstel als dit fietspad in het plan?

Voor Stichting Herstel Inheems Duin,

K. Piël,